

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara Deva

ALBINA

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Nr. 982

Anul 70
Seria II
20 octombrie
1966
8 pagini
25 bani

VICTOR EFTIMIU

TOAMNĂ BOGATĂ

A fost o toamnă plină de aur argintiu
Ovăz și grâu, secară, s-au întrecut în spice
Iar prunele, vremelnice, au început să pice
De-atita miere, grele, de-atita soare viu.

Cimpii blagoslovite, păduri, livezi, podgorii
S-au încărcat de rodul întârziatelor veri
S-au frânt în două merii sub grelele poveri
Și s-au întors cu tolba umflată, vinătorii.

Ciorchinii, ca purceii la țita scroafelor-mame
Au supt din viță lapte, mai plini, mai dolofani
Se smulg cu greu din lujer, trandafirii, bălani,
Ca să-și încheie viața în fundul unei erame.

Curind zăpada nouă și-o dăruie vestmintul
Va ocroti sămînța, ce zace-n adîncimi
Hrănind-o cu căldură și cu întunecimi
În vreme ce lumina și frigul bat pămîntul.

Și parecă niciodată a țării avuție
N-a fost atît de mare și mai la adăpost
Și niciodată omul mai fericit n-a fost,
Mai muncitor, mai mîndru de-a vremii măreție.

Această-mbelsugare din pivniți, din hambare,
Din ascunziș de mine, din negrele fîntini,
Din vechile saline săpate de bătrîni,
Lua-vor drumul lumii în veșnică schimbare.

Le vom schimba cu alte străine bogății
Iar grelele unelte, în țară făurite,
În vaste șantiere, cu rosturi felurite,
Renumele ne-or duce în țări și-mpărății.

DEMOSTENE BOTEZ

PODOABE DE ARAMĂ

Măcar că e Decembrie tîrziu,
Se oglindește încă toamna-n lac ;
Mai are ochiul limpede și viu
Și tot mai joacă-o frunză pe-un copac.

A-ntîrziat și parecă nu se-ndură
Să părăsească locurile noastre.
Se uită galeșă pe-o arătură
Și, printre nori, în iazurile-albastre.

Și-a desbrăcat podoabele de-aramă,
Nici nu mai poartă-a frunzelor sandale.
Nu mai cinstește cu cheflii la cramă...
Doar ploaia deasă cîntă din țambale.

Dar tot îi place să mai întîrzie,
Să mai privească griul cum răsare,
Să mai îngroape coardele în vie,
Să mai aștepte-un răsărit de soare.

În păr își pune cu melancolie
Un mugur de romantic liliac
Ce-a desfăcut o aripioară vie
Că a visat... sau poate-i prostănac.

În pag. 4-5

VICTOR BABEȘ
de Dr. C. T. SURDAN

LECȚIA DE ISTORIE

De obicei, în comuna Finiș, preluđuul unei acțiuni la căminul cultural îl constituie conferința. Iată însă că în seara, cînd tinerii au fost poștiți să ia parte la manifestarea tematică „Lecție de istorie”, lucrurile s-au petrecut altfel.

Cînd s-a dat cortina în lături, pe scenă se aflau doi pionieri, un băiat și o fată. Singurul element de decor: un raft de cărți. Copiii sînt inventivi și găsesc întotdeauna jocuri noi. De astă dată erau antrenați într-un fel de concurs „Cine știe ciștișă”, tieluit de ei. Fata, „examinatoarea”, scoțea din raft cîte o carte și îi spunea titlul. Băiatul, „concurrentul”, trebuia să ghicească numele autorului. Întrebărilor fetei le urmau, prompt, răspunsurile băiatului:

— Cine a scris romanul „Intunecare”?

— Cezar Petrescu!

— Dar romanul „Nicoară Potcoavă”?

— Mihail Sadoveanu.

Deodată fata a desprins dintre celelalte cărți un volum cu scoarte albastre.

— Istoria Patriei, manual pentru clasa a IV-a. Cine a scris „Istoria Patriei”?

Băiatul ezită. Nu cunoaște răspunsul. În sală, o ușoară rumoare: „Cine a scris Istoria Patriei?”

Din culise a pornit să se audă bătaia metronomului. Glasul repetă: „Cine a scris Istoria Patriei?” Un reflector prinde în conul de lumină un grup de tineri, în timp ce pe un mic ecran apar, proiectate de epidiascop, chipuri cunoscute de eroi ai neamului, momente din istoria patriei, ilustrînd versurile rostite de recitatori. Cei de pe scenă îi invită pe cei din sală să răsfoiască împreună cu ei file de cronică:

„Din file-ngălbenite de izvod Cresc daci pletosi, cu inima-n văpaie, Se-nalță Mircea, Ștefan Voievod, Și-adună-ortacii Ursu Nicolaie”.

Cu rădăcinile adînc înfipite în trecut de glorie al poporului, înfăptuirile zilelor de astăzi întind punte trainică spre viitor.

Pe ecran e proiectat acum diafilmul „De la munte pînă la mare”, înfățișînd aspecte ale construcției socialiste din patria noastră. Răspunsul la întrebarea „Cine a scris Istoria Patriei?”, prinde contur tot mai precis.

Prolecții, Itinerarii pe hartă și altele...

Despre „Lecția de istorie”, care a avut loc la căminul cultural — sub forma unui montaj de versuri, îmbogățit prin proiectarea unor diapozitive și diafilme — își amintesc și acum cu plăcere tinerii din comuna Finiș, raionul Beiuș. Așa cum se întimplă de cîte ori au loc, în cadrul muncii de educare patriotică a tineretului — acțiuni plăcute, atrăgătoare. Și nu se poate spune că în ultima vreme ei au dus lipsă de asemenea acțiuni.

— Ne ajută mult pentru organizarea unor manifestări într-adevăr interesante și faptul că avem la îndemînă o aparatură tehnică bogată, ne-a spus Florin Bornuz, directorul căminului cultural. Teatrul de Stat ne sprijină pentru punerea la punct a sistemului de iluminare a scenei, comitetul raional de cultură și artă s-a îngrijit să ne înzestreze cu un epidiascop și cu un magnetofon. Nu mai vorbesc despre noul aparat de cinematograf datorită căruia proiectiile filmelor au loc în mult mai bune condiții decît în trecut. Chiar și „călătoriile” pe hartă au ciștișat în eficiență prin intervenția, în ultima vreme, a tehnicii moderne. Înainte „călăuza” se folosea de o riglă pentru

Muzeul din Tg. Jiu

a arăta drumul parcurs. Astăzi e suficientă o simplă apăsare pe un buton, pentru ca un șir de becuri luminate să indice itinerarul „călătoriei”.

„Îmi plac lecțiile de istorie...”

— Îmi plac mult serile din ciclul „Pagini din istoria patriei”, organizate de biblioteca comună, ne-a spus tînărul Ion Tocuț. Ni s-a vorbit pînă acum despre albumul „Columna lui Traian” de Constantin și Hadrian Daicoviciu, despre cărțile „Viața lui Ștefan cel Mare” de Mihail Sadoveanu, „Ion Vodă cel cumplit” de Dinu Giurăscu, „Viața și opera lui Alexandru Cuza” de Constantin Giurăscu, precum și despre culegerea de articole „Momente din istoria Partidului Comunist Român”.

Trebuie spus că nu au avut loc însă doar niște simple recenzii, ci fiecare prezentare de carte a fost ilustrată într-un chip cît mai grăitor. Astfel, atunci cînd s-a vorbit despre albumul „Columna lui Traian”, au fost proiectate, cu ajutorul epidia-

scopului, și cîteva imagini din volum. Recenziile lucrărilor „Viața lui Ștefan cel Mare” și „Viața și opera lui Alexandru Cuza” au fost urmate de scurte lecturi din cele două cărți, iar prezentarea volumului „Momente din istoria P.C.R.” a fost îmbogățită prin proiectarea unor desene din albumul „Grafica milităntă” și prin audierea unor cîntece de masă, imprimate pe bandă de magnetofon.

Ar mai fi de vorbit și despre felul în care în ultima vreme este folosit și filmul pentru buna reușită a acțiunilor de educare patriotică. De curînd a avut loc, de pildă, o „călătorie” pe harta patriei, cu ajutorul filmului, cu care prilej am văzut documentarele „Țara Hațegului” și „Navigatori care dispar” (despre Bistrița de ieri și de azi) etc.

Montajul de versuri, seara literară, călătoria pe hartă, gala de filme au devenit, pe scena căminului, lecții de istorie. Lecții la care participă în număr din ce în ce mai mare tîranii cooperatori din Finiș, români și maghiari, uniți în muncă și aspirații.

Traian LALESCU

Însemnare

STATORNICIA VIRTUȚII

Tineretea nu e frumoasă în sine — fiindcă e tinerețe și alt. Tinerețea e frumoasă pentru că, în vremea ei, oamenii stau mai mult decît oricînd sub semnul sincerității, al purității, al elanului, al iubirii, al generozității, pentru că, în vremea ei, oamenii își ascultă mai des inima și atunci, în această vreme, învață că alături de rațiune au drept la viață și sentimentele; iar unii dintre ei nu uită asta niciodată.

Probabil că nu va uita nici băiatul acela de 24 de ani din comuna Ciocănești pe care-l cheamă Dumitru Stancu. El a învățat ce înseamnă dragoste și respect, ce înseamnă datorie, ce înseamnă frumusețe morală. Întîi l-au învățat alții. Bunica lui, care l-a crescut de mic (tatăl său a căzut în război, mama s-a recăsătorit și a plecat la soț), i-a arătat cum se dăruiesc oamenii, cum își împart inima ca pe o piine, hrînînd cu căldură și grijă lăstare tinere de viață. Apoi a mai învățat de la profesori, cei care se apleacă peste mintea și sufletul fiecărui copil, luminîndu-le. Apoi a învățat la locul de muncă (Stancu Dumitru e tractorist la brigada I, S.M.T. Ciocănești care deservește C.A.P. „Înfrățirea” din Rasa).

După aceea a venit vremea să arate ce a dobîndit de la toți. Bunica are acum peste 70 de ani și nu mai poate munci, dar grija zilei de mîine n-o are, fiindcă nepotul o ține lingă el, muncește pentru omîndoi — așa cum a muncit și ea altădată, e bun și atent — așa cum altădată era și ea cu copilul rămas singur.

Dumitru se poartă în toate ca un om matur, întreg. Datoria pe care și-o recunoaște față de bunică, față de oameni. E același om corect, demn și inimos la lucru ca și

acasă. Respectul pentru om stă, în cugetul său, lingă respectul pentru muncă. Acum cîteva luni, la C.A.P. din Rasa, apele amenințau să rupă în stăvilă înălțat pentru protejarea unor culturi. Cînd oamenii au prins de veste se înserase, dar amînare pe a doua zi nu încăpea. Dumitru s-a urcat pe tractor, a ajuns la locul cu pricina și a vegheat o noapte întregă, luminînd cu farurile stăvilorului și miinile celor care au trudit să-l întărească, pînă la ziuă. Dimineața, cînd s-a terminat lucrul, oamenii și-au dat seama că Dumitru le luminase nu numai locul muncii, ci și sufletele. De fapt, toți își dăruiseră unul altuia putere și voință.

Aceeași dăruire pentru muncă și pentru tovarășii de alături îl face pe Dumitru Stancu să lucreze cîteodată duminică în șir pentru cooperativa agricolă, să fie prezent oriunde se cere efort și sacrificiu în vederea scopului comun.

E un exemplu pentru toți și toți îl îndrăgesc. Președintele cooperativei agricole din Rasa, Ștefan Nicolae, m-a rugat să scriu — negru pe alb — că el vrea să-l cupune, că are să fie mîndru să o facă. Sigur c-o să fie mîndru, are de ce, cum mîndru este toată comuna de tînărul acesta modest și uneori șlios, care poate nici nu știe că include în făptura lui morală multe din cele mai bune trăsături ale întregului nostru tineret. Și printre aceste trăsături — una de mare valoare — constanța morală, constanța sentimentelor pozitive, statornicia binelui în toate domeniile vieții, statornicia frumoasei tinereți, căci un om ca el va rămîne tînăr, adică bun și drept, și generos, și demn, pînă în anii bătrîneții sale.

Marilena VULPE

LA SFAT CU MAMELE

Duminica trecută, medici și juriști din Oradea, împreună cu membre ale comisiei raionale de femei, au susținut în comunele Paușa, Miersig, Leș și Nojorid simpoziioane, în cadrul cărora ei au stat de vorbă cu femeile din comunele amintite despre Decretul pentru reglementarea întreruperii cursului sarcinii, despre familia în societatea noastră.

La căminul cultural din Nojorid au fost prezente peste 150 de femei venite să asculte pe doctorul Valeria Zamfirescu, pe juristul Petru Borca și pe Magdalena Mraz, președinta comisiei raionale de femei. Auditorii a urmărit cu atenție expunerea doctoriței despre consecințele dăunătoare pe care le provoacă întreruperea sarcinii, ca și cuvîntul juristului care a vorbit despre grija societății și a statului nostru pentru dezvoltarea și consolidarea familiei, despre măsurile luate de stat pentru apărarea mamei și a copilului. Vorbitorul a amintit de creșele și grădinițele care s-au înființat și se vor mai înființa la sate, de învățămîntul gratuit și manuale gratuite pentru copii, de ajutorul pe care cooperativele îl acordă femeilor în caz de naștere și altele. În cadrul acestei manifestări au luat cuvîntul multe femei.

A luat cuvîntul și Floarea Ghețea, o femeie de aproape 70 de ani, mama cu mulți copii. În cuvînte care au mers la inima ascultătorilor, ea a înfățișat condițiile vitrege în care trăiau tîrîncile în trecut și erau nevoite să-și nască copii.

„Vreau să le spun cîteva cuvînte tinerelor mame, care nu mai cunosc acele triste vremuri decît poate numai din auzite”. Așa a început și a vorbit despre suferințele din trecut ale mamelor.

„Aici în sală sînt și femei de vîrsta mea și în ceea ce spun e cuprinsă nu numai viața mea ci și viața lor”. Povestea apoi cum era nevoită să-și ducă copiii la cîmp că nu avea unde să-i lase, cum îi ducea cu ea în căruța într-o albie de spălat și-i ținea acolo pe ogor toată ziua cît lucra. „Așa m-am chinuit, așa i-am crescut pe toți. Și ei mă inconjoară la bătrînețe cu dragoste și căldură...”

S-a oprit o clipă și a rotit privirea în sală, apoi a continuat: „Azi voi, tinerele mame, aveți cu totul altă viață. Altu-i trailul și alu-i viața noastră. Aveți condiții bune pentru a vă crește copiii și a vă înmulți familia. Avem azi, la sate, case de nașteri, medici, bun și plini de dragoste pentru noi. Statul, legile ocrotesc mama și copilul cum noi nici nu îndrăzneau să visăm în trecut și sînteți inconjurate de stima și dragostea tuturor...”

Aceste cîteva cuvînte am vrut să vi le spun în această adunare, cu acest prilej...”

Sală întreagă o asculta cu emoție. Pe fețele tuturor se putea citi adîncă impresie pe care o stîrnise cuvintele lelei Floarea, din Nojorid...

I. RADU

COMUNICAT

În zilele de 12—14 octombrie a. c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara a dezbătut propunerile în legătură cu majorarea pensiilor și îmbunătățirea legislației cu privire la pensii. În cadrul discuțiilor au luat cuvântul tovarășii: Ion Măreș, Tudor Ionescu, Ion Cotoș, Gheorghe Vasilichi, Gheorghe Mihoc, Ion Ioniță, Augustin Alexa, Constantin Doncea, Simion Taigăr, Anton Breitenhofer, Constantin Nistor, Vasile Vaida, Ion Cosma, Ștefan Voicu, Suzana Gădea și Manea Mănescu.

Plenara a adoptat în unanimitate Hotărârea cu privire la majorarea pensiilor, îmbunătățirea legislației pensiilor și instituirea pensiei suplimentare din contribuția salariaților. Plenara a hotărât ca proiectul de lege privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare din contribuția salariaților să fie publicat în presă și supus dezbaterii oamenilor muncii înainte de a fi prezentat Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Plenara și-a exprimat convingerea că măsurile de majorare a pensiilor, precum și noua reglementare a pensionării în Republica Socialistă România

— element însemnat al sistemului general de cointeresare materială a celor ce muncesc — vor duce la ridicarea nivelului de trai al pensionarilor și al familiilor acestora, vor constitui un important factor stimulator în producția bunurilor materiale și spirituale, asigurând salariaților perspectiva obținerii la pensionare a unor venituri corespunzătoare, pe măsura contribuției aduse la dezvoltarea și proaspătirea patriei noastre.

La al doilea punct din ordinea de zi, plenara a ascultat o informare asupra activității externe a Partidului Comunist Român și a Guvernului Republicii Socialiste România și a aprobat în unanimitate această activitate, politica externă a partidului și statului, care corespunde pe deplin intereselor poporului român, cauzei socialismului și păcii. La baza politicii externe a partidului și statului nostru se află activitatea multilaterală îndreptată spre dezvoltarea prieteniei frățești și a colaborării cu țările socialiste, spre întărirea unității și coeziunii sistemului socialist mondial, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Plenara a dat o înaltă apreciere activității depuse de partid și guvern, schimburilor de vizite și contactelor pe linie de partid și de stat în scopul

dezvoltării relațiilor de colaborare economică, politică, cultural-științifică cu toate țările, indiferent de orinduirea socială, pe baza respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, precum și eforturilor îndreptate spre asigurarea securității în Europa și în lume, în sprijinul luptei împotriva politicii agresive a imperialismului, pentru salvarea păcii.

Plenara a reafirmat solidaritatea deplină a poporului român cu lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru libertate, independență și reunificarea patriei sale, hotărârea de a-i acorda în continuare întregul său sprijin material și moral-politic până la victoria deplină împotriva agresorilor. Ea a subliniat, de asemenea, hotărârea partidului și statului nostru de a-și intensifica activitatea, alături de celelalte forțe iubitoare de pace din lume, pentru a determina încetarea definitivă și necondiționată a bombardamentelor americane împotriva R. D. Vietnam — stat liber, independent și suveran — pentru curmarea războiului agresiv dus de S.U.A. în Vietnam: poporul vietnamez să fie lăsat să hotărască singur, fără amestec străin, asupra destinului patriei sale.

Plenara a hotărât alegerea tovarășului Vasile Vileu ca membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și trecerea tovarășului Ludovic Fazekas din rindurile supleanților în rindurile membrilor Comitetului Central.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC

Ing. Teodor MARIAN

director al Direcției propagandei agricole din Consiliul Superior al Agriculturii

Ne aflăm în pragul deschiderii noului an de învățămînt agrozootehnic. Pentru lucrătorii de pe ogoare, evenimentul are o deosebită semnificație intrucît cursurile organizate sînt de mare folos pentru cunoașterea și aplicarea în practică a celor mai înaintate metode de lucrare a pămîntului și de îngrijire a animalelor.

Cum se va organiza învățămîntul ?

Potrivit instrucțiunilor elaborate de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, cursanții care au urmat în anul 1965/1966 învățămîntul agrozootehnic în anul I și II — și au îndeplinit condițiile de promovare, vor participa în anul 1966/1967 la aceeași formă de învățămînt în anul II și respectiv III. În cooperativele agricole de producție se vor organiza cu absolenții cursurilor agrozootehnice, promoția 1965 și 1966, cercuri de aprofundare a cunoștințelor — după specificul unității. Un lucru de importanță deosebită este faptul că la fiecare cerc în parte — indiferent de profil — se vor preda la deschidere două lecții cu caracter economic. Pentru cercurile din cooperativele agricole de producție, spre exemplu, primele lecții vor cuprinde: organizarea, normarea și retribuția muncii; folosirea rațională a fondului de acumulare. Durata cursurilor la ciclul de aprofundare va fi de 1 an.

Pentru buna desfășurare a învățămîntului, în acest an, au fost asigurate condiții materiale optime. Astfel, pe baza programelor analitice elaborate de Consiliul Superior al Agriculturii au fost întocmite manuale pentru anii II și III, și manuale pentru cercurile de aprofundare. Programele și manualele au fost elaborate în așa fel încît să poată fi adaptate condițiilor de unitate, să ofere posibilitatea ținerii de lecții care răspund cel mai bine profilului fiecărei unități.

Un mijloc dintre cele mai eficiente în răspîndirea cunoștințelor agrozootehnice sînt filmele documentare și diafilmele pe teme agricole. În rețeaua cinematografică au fost asigurate 17 titluri de filme documentare agricole, 35 titluri de diafilme, 97 titluri de planșe didactice și plante într-un tiraj de 82' 000 de exemplare.

Un rol însemnat în exemplificarea lecțiilor îl au colecțiile de diferite soiuri de plante agricole, profilele de soluri și altele. Laboratoarele agricole din C.A.P. dotate cu materiale didactice instructive oferă de asemenea condiții din cele mai bune pentru aprofundarea cunoștințelor căpătate, la care se adaugă demonstrațiile practi-

ce, prin care cursanții se obișnuiesc cu modul de executare a diferitelor lucrări agricole, deprind metodele noi de îngrijire a animalelor, funcționarea unor mașini etc.

Toată atenția predării lecțiilor

Eficacitatea învățămîntului este legată nemijlocit de calitatea predării. Caracterul atrăgător și bogat al lecțiilor, expunerea vie, cu lucruri concrete, care să țină seama de situația și necesitățile unității respective constituie condiția hotărîtoare a însușirii de către cursanți a materialului predat. Aceasta cere din partea lectorilor o temeinică cunoaștere a unității în care predă, să aibă la îndemînă exemple concrete care să ajute la o înțelegere mai bună a noțiunilor predate.

Experiența anilor trecuți a dovedit că acolo unde lectorii s-au străduit să țină lecții și seminarii interesante, atractive, cursurile au fost urmate de la început pînă la sfîrșit de un număr mare de țărani cooperatori pentru că ele le dădeau răspuns la problemele ce-i frământau în legătură cu creșterea producției și dezvoltarea cooperativei lor.

Iată ce a însemnat învățămîntul agrozootehnic pentru cooperativa agricolă de producție din Comana, regiunea Dobrogea. Membrii cooperatori, în dorința de a cunoaște tot mai mult căile și metodele ce trebuie aplicate pentru sporirea continuă a producției, s-au înscris cu toții la învățămîntul agrozootehnic. Inginerul cooperativei, urmînd legarea cunoștințelor predate de nevoile producției, a organizat numeroase demonstrații practice pornind de la lecțiile ținute. Ca urmare, la Comana, an de an se realizează recolte tot mai bune. Producțiile medii realizate pe ultimii trei ani au fost de 2 929 kg grîu la ha, 4 350, kg porumb boabe la ha, 2 052 kg floarea soarelui, 2 470 litri lapte pe cap de vacă furajată, 41,6 litri lapte de oaie, 3,7 kg lînă. Oamenii de aici sînt coavîși că a participa cu regularitate la învățămînt, a-și însuși cele predate este în interesul fiecăruia. Țăranii cooperatori se interesează, urmăresc diferite experiențe care să le aducă foloase. Planul tematic al casei-laborator a cuprins un mare număr de probleme din care mai esențiale au fost: băo-

vor participa și în acest an la ciclul de conferințe agrozootehnice organizate la căminele culturale. Pentru ca și această formă de răspîndire a cunoștințelor agricole să răspundă tot mai bine interesului manifestat de oamenii muncii de la sate, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole cu sprijinul Consiliului Superior al Agriculturii și Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a întocmit și elaborat mai multe conferințe, din care lectorii vor alege 10—12, în funcție de specificul local. Dar pentru ca să fie bogate în conținut, interesante și folositoare, conferințele se recomandă a fi ținute de către cunosători ai problemelor expuse, care să poată da completări și lămuriri suplimentare și mai ales să fie însoțite de filme documentare agricole, diafilme și planșe care să înlesnească priceperea. În localitățile de munte, pe baza conferințelor pe teme zootehnice, se vor face expuneri care să înarmeze pe ascultători cu cunoștințele ce le sînt necesare îndeosebi în creșterea animalelor — îndeletnicire de bază a locuitorilor a acestor localități.

Pînă acum toate forțele din agricultură au fost concentrate asupra executării lucrărilor de vară și toamnă. Acestea fiind în mare parte terminate, trebuie să se dea cea mai mare atenție terminării pregătirilor pentru buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic, definitivarea cercurilor și a tematicii, înscrierea cursanților, instruirea lectorilor, asigurarea condițiilor materiale necesare, ca și deschiderii și ținerii la timp a cursurilor.

Conferințele agricole

Țăranii cooperatori necuprinși la învățămîntul agrozootehnic de masă

La semănatul grîului în cooperativa agricolă din Greaca, regiunea București

FLUIERAȘII DIN NEGURENI

Comuna Negureni este situată în apropierea triumfalului monument Tropaeum Traiani înălțat în anul 109 pe locul aprigelor încăleștări dintre getodaci și romani. De aici, a prins a se ridica în ultima vreme și a se afirma tot mai mult o formație de fluierași, interpreți ai unor cîntece de mare frumusețe, cum ar fi Cadineasca, Hora la două și Șchioapa, ca să nu citim decât trei dintre cele mai vechi și mai pline de originalitate ce lănie melodică și ritm. Aceste comori ale folclorului

local începuseră a fi uitate. Tineretul nu le mai știa și colbul vremii s-ar fi așternut peste ele, dacă n-ar fi intervenit singurul fluieraș înzestrat care mai exista la Negureni acum patru, cinci ani, pe nume Gheorghe Petcu.

Petcu avea acasă câteva fluier. Le moștenise, știa că bunicul tatălui său fusese fluieraș, bunicul bunicului tatălui său așijderea și dacă ar fi avut vreun răboj pe care să fi fost create numele tuturor străbunilor cu acest talent, ar fi ajuns

poate pînă la fărurii monumentului de la Adamclisi. Lui Petcu nu-i putea fi indiferent că vechile cîntece, pe ce o dată cu laptele mamei sale, să le facă cunoscute.

Arma lui a fost fluierul. Cu el a învins sîiele, a cucerit inimi. Într-un răstimp scurt, a crescut zeci de talente.

N-a fost ușor. Căuta numai amatori serioși, fruntași în producție. Printre cei vizitați (Gheorghe Petcu este contabil șef al cooperativei agricole și știe ce poate fiecare) s-a numărat și o seamă de lucrători din zootehnie.

Petcu nu se putea lăuda că îl întâmpină prea mult entuziasm. Oamenii aveau rezervele lor :

— Ce ne trebuie nouă fluier, cînd avem radio și televizor ?

— Ca să arătăm și noi la radio și televizor ce știm, cînta, răspundea Petcu.

— La noi, în zootehnie, zicea oamenii, e zor mare, program zilnic, dacă n-o să ne putem ține și de cîntec ?

În cinci ani, formația a ajuns să numere 36 de fluierași, fiind cîntată, pentru nivelul ei interpretativ, în ansamblul folcloric regional.

Totodată, comuna Negureni a ajuns vestită și pentru succesele cooperativei agricole. Sectorul zootehnic a asigurat producția tot mai mari și, cu osebire, îngrășătoarea așa-zisă organizată (sub auspiciile Uniunii regionale a C.A.P. și Consiliului agricol regional). Prin lotizarea tineretului taurin pe grupe de vîrstă și greutate, prin administrarea de rații diferențiate și sortimentarea de rații, îngrășătorii au scurtat ciclul de îngrășare de la 120 de zile, la 100 și chiar la 90 de zile, sporul mediu zilnic de greutate vie depășind adesea și mia de grame.

Vorba tovarășului Petcu : buni la cîntec, dar și la muncă.

Nicolae VLAHU

Înaintași de
ai științei române

Vic

Se împlinesc 40 de ani de la moartea lui Victor Babeș, unul din cei mai mari vîltași ai poporului român ; medicinier românesc, savant în fiziologie și în alte științe medicale, zotică materialistă, patriot înalt și mare luptător pentru dreptatea socială.

Moștenind de la tatăl său, Vicențiu Babeș, înaltele calități de patriot și luptător pentru libertatea poporului român în Transilvania, vremelnice subjugate de Imperiul Habsburgic, Victor Babeș nu a încetat o clipă să îmbine munca sa de pregătire profesională și de cercetare științifică, cu înaltele idealuri de libertate și progres ale poporului român.

Este foarte greu să cuprindem în cuvinte, activitatea lui Victor Babeș în viața medicală și științifică. El a luptat aprigă împotriva reacției politice ale regimurilor burghuaz-moșieresti, stigurat de aliații săi, adesea repetat, împotriva „îmbărbășirii oligarhiei politice”, a „necerismului politic”, a „nepotismului în situațiile mari de comitate”, a „venalității politice” etc.

După terminarea studiilor medicale la Budapesta și Viena, ocupă posturi importante în facultățile de medicină din Brașov, face specializări la Berlin, München, Heidelberg și Strasbourg, și în 1885 publică, împreună cu savantul francez Cornil, primul tratat de bacteriologie aparținând lumii.

În 1887, călăuzit de sentințele sale patriotice, Victor Babeș vine la București unde înființează Institutul de anatomie și fiziologie și bacteriologie la Facultatea de medicină. Activitatea științifică strîns legată de înălțarea stării sanitare a poporului român este uluitoare. El a descoperit peste 50 de noi

PENTRU PATRIE

Multe și însuflețitoare sînt paginile ce s-au scris și se scriu an de an despre avîntul patriotic și eroismul ostașilor din rîndurile populației civile care au luptat cu arma în mină pentru izgonirea cîmpitorilor hitleriști. Acum, de Ziua Armatei, răsfoind documentele vremii, apar noi și noi mărturii despre curajul și abnegația în luptă a celor ce s-au jertfit pentru libertatea și independența patriei noastre.

O incursiune în spatele inamicului

În prima jumătate a lunii septembrie 1944, cîteva unități hitleriste, atacînd dinspre Arad, căutau să pătrundă pe comunicația principală spre Păuliș. În această zonă s-au dat lupte înverșunate. Militarii români și-au rezistat eroic, în succed timp de o săptămîină loviturile fasciștilor, cauzîndu-le pierderi grele. Alături de nemîncarea ostași, a stat populația din comunele apropiate. Moș Lazăr din Cuvîin și alți țărani au făcut cărăușie zile și nopți, ducînd au făcînd de gloanțe, muniții și hrană pe front

sau evacuînd răniți. Într-una din zile, moș Lazăr a participat chiar la o incursiune în spatele inamicului. Iată cum s-au petrecut lucrurile.

Fruntașul Victor Bidea a primit ordin să execute o incursiune cu misiunea de a cerceta dispozitivul inamic și de a lua prizonieri. Alegeîndu-și oamenii care să-l însoțească, fruntașul a cerut permisiunea ca din grupă să facă parte și moș Lazăr. „Cunoaște itinerarul cu ochii închiși și e destul de vîguros” — argumenta militarul. Și comandantul a aprobat.

Era pe înserate. Vîntul de toamnă ridica în vârtejuri frunzele copacilor. Moș Lazăr, înarmat cu o pușcă și

cîteva grenade, era urmat de doi militari. Orientîndu-se după firul văii, cei trei au reușit să se strecoare printre amplasamentele de armă automată, aflate pe versanții laterali ai văii și să ajungă în păduricea din spatele primelor elemente ale dispozitivului inamic.

Deodată, moș Lazăr tresări. Zări, nu prea departe, trei siluete. Așuiau să acționeze cu rezeziune. Trebuiau să facă. Speriați de atacul neașteptat, hitleriștii au ridicat mîinile în sus. Impingînd prizonierii de la spate, grupa de cercetași a reușit să ajungă cu bine la companie și să raporteze comandantului că misiunea a fost îndeplinită.

Datele furnizate de componenții grupei, în urma observațiilor proprii, ca și cele obținute de la prizonieri au fost prețioase pentru pregătirea atacului trupelor române.

Minele n-au explodat

În timpul acțiunilor desfășurate de Divizia 3 munte pentru eliberarea Beiușului, a devenit cunoscută fapta lui Ion Chîndea pentru salvarea podului de peste Criș.

În dimineața zilei de 22 septembrie, vitezetele batalioane române de vînători de munte trebuiau să înceapă ofensiva pe direcția Beiuș-Oradea. Podul de peste Criș avea un rol însemnat în urmărirea hitleriștilor, care, pentru a întîrzi înaintarea trupelor noastre, hotărîseră să-l distrugă, minîndu-l.

Observînd acest lucru, Ion Chîndea s-a strecurat noaptea prin liniile de apărare ale inamicului și a înștiințat pe comandantul unei subunități române, cerînd permisiunea să demoneze el podul.

— Am fost genist în armată și, acum se vede, n-am greșit pînă acum, zise el mînd.

Chîndea se întorse acasă doar de cîteva luni, fiind lăsat la vatră datorită vîrstei înaintate. După ce primi incuviințarea, porni spre pod însoțit de cîțiva ostași. Încetul cu încetul zorie își făcuse apariția. Lucrurile prînsă contur deslușit,

Casa, garduri, porți, case, garduri, porți...

Chîndea iar se strecură în pod. Rafale puternice zordonate țiuiră prin traversele, ricoșînd adăpostiți pe buză, seră cu o rafală de pușcă astfel fuga lui Chîndea.

Ajuns spre locul...

desfăcî firele și minelor pe care le liniștit de parcă împrejurimi. Toată urgia purtătoare fascist și-a conceput matelor asupra podului Curgeau gloanțele dină continuă, în tăia cablurile de țiuș îl lovi în umăr și îl aruncă în apă. Lipsit de mișcare, să înoate în voia ajuale îndrăcite. Ajuns la mîna de buruie noștința, cînd fu lovit de ostași români. Chîndea, cînd podul fu scuturat de mîne care treceau manului. Datorită lui podul nu explodă.

Pentru fapta sa patriotismul de care Chîndea a fost dotat, a fost decorat cu „Bărbăție și credință” prin ordin de zi.

Maior S

BABEȘ

III 1854-19 X 1926

metării țaranului român, spunea: Leacul pelagrei? Al acestei boli a mizeriei? Al acestei rușini naționale? Vi-l dau eu: Improprietărea țaranilor. Victor Babeș a luat, tot timpul vieții lui, apărarea celor obidiți și exploatați, ceea ce a făcut să fie dușman și persecutat de politicienii vremii. În discursul său intitulat Lupta dintre politicianism și știință, ținut la Cluj în 1919, Victor Babeș spunea printre altele: Cu cât mai mult insist asupra reformelor necesare, cu atât mai mult desvăluiesc pericolul politicianismului, cu atât mai mult îmi atrag ura și persecuția oligarhiei și a politicienilor.

Cu toate piedicile și greutatea ce i-au fost puse în cale de politicienii vremii, Victor Babeș a desfășurat o activitate științifică multilaterală și extrem de rodnică, concretizată în cele peste 1200 lucrări științifice publicate. A creat Institutul de Anatomie Patologică ce-i poartă azi numele; a organizat și dezvoltat învățământul medical; s-a înconjurat de numeroși elevi, dintre care cităm pe savanții: Gh. Gh. Marinescu, C. Levaditi, St. G. Nicolau și alții, cărora le-a împărtășit vasta sa experiență și erudiție medicală și le-a sădit în suflet înflăcăratul său patriotism.

Partidul Comunist Român, prețuindu-l pe Victor Babeș ca unul dintre marii noștri învățați înaintași, savant de talie mondială și luptător progresist, a așezat la loc de cinste opera sa gigantică, considerând ca o mindrie națională puternica personalitate a marelui dispărut, exemplu pentru generațiile de azi și pentru cele viitoare.

Dr. C. T. SURDAN
Institutul Inframicrobiologic
Academia Republicii Socialiste
România

În întinsele păduri din partea de nord-est a Paraguayului, trăiesc, de veacuri, guaiășii sau „indienii de miere” cum li se mai spune. Multă vreme ei au fost socotiți drept niște oameni cruzi și barbari. Erau suspecți chiar de canibalism (adică de faptul că mănincă oameni) și considerați drept veritabili „draci” ai pădurii. Această imagine lăsată geografilor și etnografulor moderni de vechiul autor Monloya, s-a dovedit, însă a fi cu totul și cu totul greșită. Geograful și etnograful francez Jean Vellard—călător pasionat și explorator dornic de informații corecte — a izbutit să-i cunoască bine. Trăind între ei și studiindu-i încă

viespiilor producătoare de miere. În scorburi de arbori, trunchiuri putrede, mușuroaie, în sol atârând de ramurile copacilor, peste tot se află din belșug stâlpi originali, caracteristici speciilor de insecte melifere. Viespi sociale ca speciile de Polybia, Nectarina, furnizează o miere acidulată, plăcută la gust.

Guaiășii nu au prea multe feluri de unelte, în afară de cele folosite pentru recoltarea și conservarea mierii. Ei deschid trunchiurile cu miere, și în general stupii de orice fel, cu o secure de piatră șlefuită (asemănătoare topoarelor utilizate de vechii europeni în neolitic), împletesc lungii funii din fibre de liane sau pal-

Din creația artistică a guaiășilor

Popoare și obiceiuri

INDIENII DE MIERE

din 1938, el a zugrăvit în amănunțime viața acestui popor pașnic și nu lipsit de talent.

Hărțuiți fără milă de toți ceilalți oameni ai locurilor, fie ei albi sau chiar indieni, guaiășii au fost siliți să se refugieze tot mai adânc în umbra pădurii. Numărul li s-a împușinat atât de mult, încât neamul le este pe cale de a se stinge. Procurarea hranei domină toate acțiunile acestor indieni, care trăiesc în grupuri mici de câte 8-20 de indivizi, depășindu-se mereu prin păduri de la un loc la altul, adăpostindu-se în dosul unor paravane făcute din frunze de palmier. Ei poartă peste tot cu dînșii cele câteva obiecte de uz casnic, care alcătuiesc tot avutul lor. Pădurea mare a Paraguayului, o junglă cu o vegetație specifică, nu este bogată în fructe sau vegetale comestibile. În schimb, aici e lumea albinelor sălbatice și a

mier (frunze de palmier), pe care le numesc funii de miere și le folosesc pentru a se cățăra la stupii suspendați între ramurile copacilor înalți. Duc cu ei „cășuri de miere”, niște coșuri din nulele împletite, impermeabilizate cu ceară. Drept ustensil necesar procesului de consum alimentar folosesc „cleștele” de miere cu care apucă bucățile de miere zaharisite. Dintr-un amestec de argilă și ceară de albine, guaiășii confecționează vase mici, în formă de cupe, sau imitând aspectul exterior al fructelor pădurii, vase în care ei păstrează mierea sau preparate specifice din pulpe de fructe și miere. Focul, pe care îl obțin cu ajutorul cremenei, îl folosesc la coacerea în spuză a animalelor mici, prinse cu ajutorul unor capcane în care mierea și ceara își au rolul lor bine stabilit. Cât despre săgețile și arcurile

lor, corzile arcului sînt cotate, iar ceara e folosită la fixat vârful de săgeată în capătul tijei sale purtătoare.

Cultura guaiășilor nu este nici ea lipsită de o anumită bogăție. Poezia lor nu e lipsită de frumusețe. Aceștia bieiți copii „dulci” ai pădurii sau mai bine zis ai mierii știu să-și cînte viața, descriind-o în melopei al căror text nu poate să nu ne miște :

O Namandu zeu al pădurii
veghează asupra drumului nostru
Să găsim miere multă
Să o luăm ușor
Să nu ne prindem în capcanele
copacilor înalți și
ale trunchiurilor înșelătoare
Să ne săturăm copiii
Și apoi să plecăm mai departe...

D. TODERICIU

VIZIONAȚI FILMUL

O PRODUȚIE A STUDIULUI CINEMATOGRAFIC „BUCUREȘTI”

La cel de al treilea Festival național al filmului de la Mamaia 1966, filmul a fost distins cu Premiul pentru scenariu.

ILARION CIOBANU cu Premiul pentru interpretare masculină.

MONICA GHIUȚĂ cu Diploma pentru debut în cinematografie.

Scenariul: FĂNUȘ NEAGU și NICOLAE VELEA

Regia: GHEORGHE NAGHI

MIGRAȚIA PĂSĂRILOR

Tara noastră se află la răscrucea a nu mai puțin de cinci căi de migrație a păsărilor călătoare. Dintre acestea, trei trec pe deasupra Deltei. Peste o sută de feluri de păsări, de la cele mai mici până la cele mai mari, fac popas, cuibăresc sau se află în trecere pe la noi. Ele vin primăvara dinspre țările calde, iar toamna pleacă, din nou, într-acolo.

Cei mai mulți oaspeți sosesc și pleacă în zbor. Nu lipsesc însă nici pedestrașii (cei care umblă pe jos). Cirsteul, de pildă, trece în zbor doar apele, încolo, tot drumul îl face pe picioare.

Printre cei dinții oaspeți sosesc graurii, nașiții, sitarii rîndunelele de casă. Printre cei de pe urmă vine drepneua — pe care multă lume o confundă cu rîndunelele. Cu cât sosesc mai devreme, cu atât păsările călătoare pleacă mai târziu. Astfel, graurii care sosesc în luna martie pleacă abia pe la sfîrșitul lunii octombrie, spre deosebire de alte păsări care sosite prin luna mai, pleacă în august.

În drumul lor, unele păsări călătoare străbat peste 20 000 de kilometri; altele abia câteva sute, trecînd dintr-o țară în alta. Berzele și rîndunelele zboară 10—12 mii de kilometri pînă în sudul Africii. Giștele polare zboară de la un cerc polar la celălalt. Și înălțimea la care zboară variază după specii. Rîndunelele și graurii, de pildă, zboară, în

medie, pe la o mie de metri; berzele la 1 500 de metri, rațele și sturzii la 3 000 de metri, șoimii la 5 000 de metri iar giștele sălbatice 8 000 de metri.

Unii factori climatici ca vîntul, ploaia, temperatura, furtunile, nebulozitatea sau claritatea atmosferică, liniștea, starea de încărcare cu electricitate a atmosferei, lumina, influențează migrația, întîrziînd-o sau grăbind-o. Știința a stabilit că migrația păsărilor este o însușire dobîndită de cea mai mare parte a neamurilor de aripate care trăiesc în regiunile sudice și care, pe măsură ce glaciațiunea s-a retras, și-au extins mai spre nord aria lor de cuibărire. Nici pînă astăzi știința n-a putut stabili însă cu certitudine care este acea minunată „busolă” care conduce și călăuzește drumul păsărilor călătoare. S-a stabilit că, în general, păsările călătoare au două posibilități de orientare: ereditară, pe baza instinctului și neereditară, pe baza experienței dobîndite.

Instinctul de orientare este înlesnit de vîz, auz, simțul percepției curenților de aer, al percepției umidității și, după unii autori, de unele însușiri asemănătoare radarului.

În legătură cu migrația păsărilor au fost făcute, îndeosebi în ultimii ani, importante experiențe. În acest scop, numeroase păsări au fost înelate și urmărite. Pe rutele de zbor au fost înființate stații complexe de cercetare, dotate cu avioane care supraveghează drumurile călătoarelor. De asemenea, pe corpul multor păsări au fost montate stații minuscule de radio-emisie cu ajutorul cărora se poate urmări, în mod permanent, comportarea călătoarelor.

Experiențele au arătat că, de pildă, la grădina botanică din Berlin s-a întors, după ce a străbătut în zece zile 1 600 de kilometri, o pasăre călătoare care a fost dusă cu avionul la Salonic. Păsări călătoare, adormite în timpul transportului, sau așezate pe dispozitivul unei mașini care le rotea încontinuu, au sosit fără greș la locurile de unde au fost luate.

În Anglia există o specie de rață sălbatică care nu migrează. În Finlanda, însă, reprezentantele aceleiași specii migrează. S-au luat ouă de la specia din Anglia și au fost duse pentru a fi clocite în Finlanda. Ei bine, păsările ieșite din aceste ouă au migrat întocmai ca și cele băstinașe din Finlanda!

Zoologul dr. Franz Sauer de la universitatea din Wisconsin (S.U.A.) a adus păsări călătoare într-un planetariu mare în care a montat constelații care apar în mod obișnuit primăvara în valea Nilului; imediat acestea au luat direcția N.E. adică „spre Europa”. Schimbînd constelațiile cu cele de toamnă, păsările s-au îndreptat spre S.V. adică „cître locurile de iernat”.

Migrația de primăvară și de toamnă neliniștește și unele păsări de casă. Astfel, giștele se strîng toamna în cîrduri mari și zboară uneori destul de departe.

Eugen JIANU

Curiozități

Cai pitici

În urma unei munci susținute de mai mulți ani, lucrătorii de la o fermă zootehnică din Brazilia au reușit să obțină o rasă de cai Poncei, înalți de numai 50 cm. Cei cițiva cai obținuți aici au fost vinduți la diferite grădini zoologice de pe continentul american.

Ospitalitate de un fel deosebit

Printre obiceiurile pe care le au papuașii din Noua Guinee este și acela cu privire la ospitalitate. Cînd cineva merge în vizită la o familie de papuași, gazda îl servește cu tot ce are mai bun, după care întreaga familie pleacă din locuință lăsînd oaspetele să petreacă de unul singur.

Darul de nuntă

O musculiță s-a prins în plasa unui păianjen. Păianjenul aleargă în jurul ei și o înconjoară cu o plasă deasă, din fire subțiri. Dacă am avea curiozitatea să gustăm firul care înconjoară prada, am simți că e dulce. De ce se obosește atîta păianjenul? De ce nu mîncîcă musculița prinsă în plasa lui? Și

face el oare provizie pentru viitor?

Cercetările întreprinse în scopul lămuririi acestui lucru arată că musculița prinsă și pregătită cu atîta trudă și virguintă nu este destinată hranei păianjenului care a prins-o. Nu. Păianjenul a ajuns la maturitate și este pe cale de „a se căsători”, iar musculița, atît de minuțios pregătită, nu reprezintă decît „darul de nuntă” pe

care „soțul” îl oferă „miresei”.

Trandafiri bicolori

La stațiunea experimentală din Kazanlik din R. P. Bulgaria a fost cules un trandafir cu două culori —

jumătate alb, jumătate roșu. Cele două părți ale florii sînt riguros împărțite printr-o linie de demarcație. Curios e faptul că și petalele străbătute de această linie sînt și ele colorate jumătate în alb, jumătate în roșu.

Nuntă în văzduh

În localitatea London din apropierea lacului Ontario (S.U.A.) a avut loc nu demult o ceremonie de nuntă cu totul ieșită din comun. Mirele și mireasa se aflau cu adevărat „în al șaptelea cer”. Este vorba de acrobatul Frank Clark și Ruthia Engfort, care a răspuns „da” la tradiționala întrebare, dacă dorește să se căsătorească, atirnați de cablurile a două elicoptere aflate la cîteva sute de metri deasupra pămîntului. Preotul care l-a cununat se afla pe pămînt și a oficiat căsătoria prin radio.

Siamezele italiene la școală

Cu cîteva ani în urmă, în localitatea Gastone Riviera din Italia s-au născut două fetițe lipite una de alta. Anul trecut, profesorul doctor Solerino, din Torino, a reușit, în urma unei operații complicate să separe pe cele două fetițe. Acum Santina și Giuseppina Foglia învată la școala din localitatea lor. Ele pot studia ca orice copil normal.

Despre însemnătatea pe care o au dinții în păstrarea sănătății nu mai e cazul să spunem prea multe. Lucrurile sînt, în bună parte, cunoscute. Se știe, de pildă, că o dantură sănătoasă asigură o mestecare bună a alimentelor, lucru deosebit de important pentru digestie. Tratarea la timp a dinților stricați sau scoaterea lor, atunci cînd este cazul, duce în mod nemijlocit la înlăturarea apariției sau agravării unor boli.

Dar, pentru a avea dinți sănătoși este necesar să se ia din vreme o serie de măsuri. E bine să știm, de la început, că formarea mugurilor dentari are loc încă în primele săptămîni ale sarcinii. Tot în timpul sarcinii, spre sfîrșit, se depun pe mugurii dentari ai fătului sărurile minerale de calciu și fosfor.

Prin urmare, viitoarea mamă trebuie să-și îngrijească bine propria-i sănătate spre a asigura o sănătate corespunzătoare copilului cărui ea îi va da viață. Hrana mamei va fi cît mai variată. Ea va trebui să cuprindă: carne, fructe, legume, lactate, cereale, ouă etc.

După naștere, copilul trebuie să fie alimentat natural, adică să fie alăptat la sânul mamei. Aceasta oferă copilului cele mai bune condiții de dezvoltare, fiindcă laptele mamei e un aliment complet, iar suptul pune în mișcare mușchii obrazilor și ai fălcilor, formînd maxilare puternice. În timpul suptului, copilul trebuie să fie ținut oblic, cu nasul liber

MEDICUL

VA

SFĂTUIEȘTE

ÎNGRIJIREA

DINȚILOR

LA COPII

Mama va respecta anumite reguli de igienă și alimentație, evitînd alcoolul, conservele și vinatul.

În situațiile în care copilul nu poate fi alăptat la sân, preparatul de înlocuire va fi dat cu biberonul și nu cu lingurița, pentru a pune în mișcare mușchii obrazilor și ai fălcilor. După înfărcare, copilul va avea o hrană completă. O dată cu apariția dinților trebuie combătută lenea de a mesteca alimentele. O hrană variată, formată din o treime lapte și produse lactate, o treime fructe și legume și o treime carne și cereale, contribuie la menținerea sănătății și a dinților. Dulciurile în cantități mari duc la apariția cariilor. Se vor înlocui cu miere, care nu face nici un rău dinților. Să se prefere fructele și cruditățile, pîinea neagră și nu prea proaspătă, fiindcă mestecatul alimentelor întretine dinții curați și tari. Părinții sînt obligați să-și supravegheze copiii pentru a împiedica apariția unor obiceiuri dăunătoare ca suptul degetului, ținutul creionului în gură, spargerea bomboanelor în dinți, respirația pe gură etc. Aceste obiceiuri duc la deformarea fălcilor. Ia o poziție anormală a dinților și la formarea cariilor.

Părinții vor educa copiii în așa fel încît aceștia să meargă fără teamă la medic înainte de a avea dureri, pentru a se obișnui cu medicul și aparatul complicat a cabinetului.

Sînt perioade în dezvoltarea

copiilor cînd părinții trebuie să dea atenție deosebită dinților: erupția dinților de lapte (între 6 luni și 3 ani), a dinților permanenți (între 6 și 12 ani) și perioada pubertății (între 12—15 ani) cînd tendința la carii este foarte mare. În aceste perioade copiii vor fi duși la medicul dentist pentru a li se face controlul periodic al dinților. Dar cea mai mare importanță în păstrarea unor dinți buni este igiena gurii. Unii părinți o nesocotesc, deoarece cred că dinții de lapte cad, iar maselele care apar la 6 ani se schimbă. Ei nu știu că sub dintele de lapte crește mugurele dintelui definitiv care se poate infecta înainte de a apare. Igiena dentară începe după apariția primilor dinți și se face de 2—3 ori pe zi cu tampoane înmuiate în ceai de muștel. De la vîrsta de 3 ani copilul va fi obișnuit să-și spele dinții cu o periuță mică, de 2—3 ori pe zi, de preferință după mese și neapărat seara, înainte de culcare, pentru a nu lăsa resturile de alimente să putrezească printre dinți în timpul nopții. Periajul dinților se face cu mișcări verticale de sus în jos la falca de sus și de jos în sus la falca de jos pentru a curăți toate resturile rămase între dinți. Periajul trebuie să dureze 5 minute. Exemplul părinților are mare importanță asupra obiceiurilor pe care le însușesc copiii. De aceea părinții sînt obligați să întretină ei înșiși o bună igienă a gurii și a dinților.

Dr. Felicia FLOREA
medic specialist

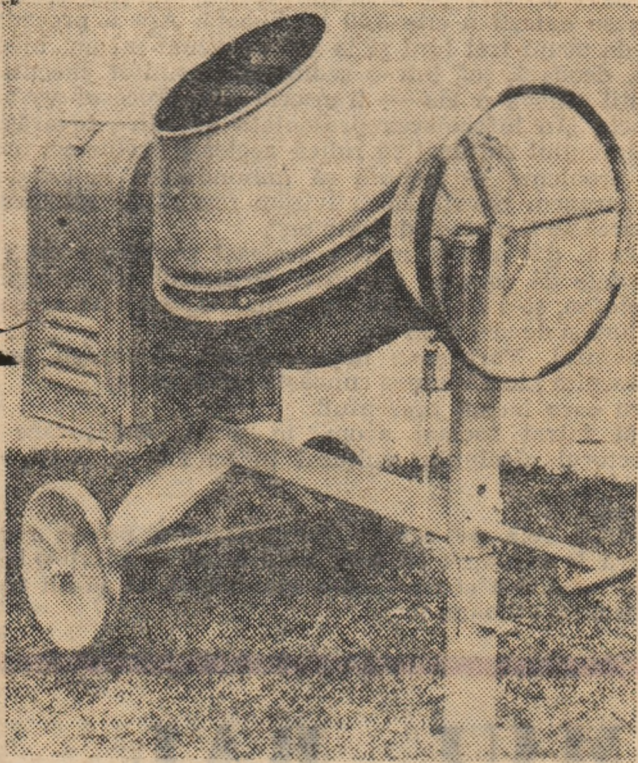
Abonați-vă la revista ALBINA

În paginile revistei „Albina”, cititorii găsesc însemnări scriitoricești, poezii, fragmente de romane, povestiri, schițe literare, reportaje și articole despre cooperativele agricole de producție, despre mișcarea artistică de amatori. De asemenea, revista publică cu regularitate o pagină de popularizare a științei, o pagină cu probleme internaționale, precum și o pagină de satiră și umor.

Costul unui abonament anual este de lei 13

INDEPENDENTĂ SIBIU
Albina
INDEPENDENȚA
Sibiu

STR. KARL MARX NR. 33 telefon 15000
PRODUCE ȘI LIVREAZĂ
fară repartitie

pe bază de comandă fermă betoniere de 100 litri.

Betoniera este dotată cu un electromotor de antrenare monofazic alimentat la rețea de 220 volți și servește la executarea mortarelor de ciment și beton.

De asemenea, betoniera se utilizează la amestecarea și omogenizarea materialelor pulverulente, cu granulații mici uscate, semiuscate și umede, cu ciclul de omogenizare 10—15 minute.

Prețul este de 2 700 lei bucata.

O POȘETĂ ASORTATĂ

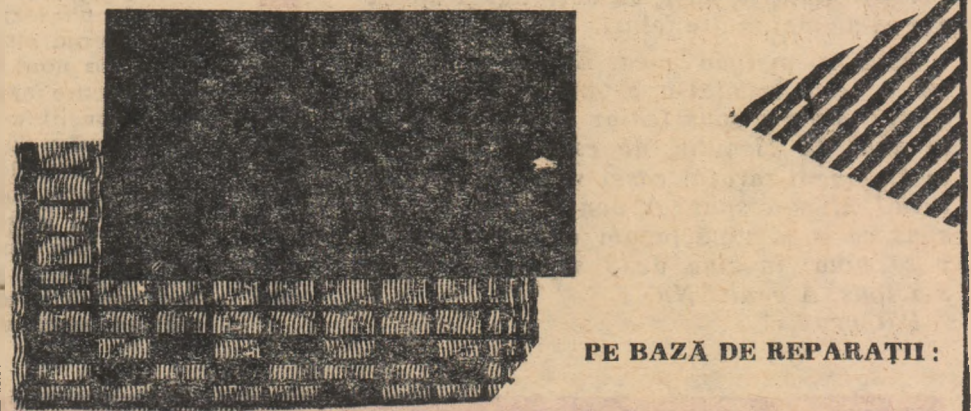
completează ținuta dv. vestimentară, dindu-i o notă de distincție și eleganță.

Alegeți modelul și culoarea preferată la MAGAZINELE UNIVERSALE ȘI DE SPECIALITATE ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM.

FABRICA DE PRODUSE DIN BETON
CELULAR AUTO-CLAVIZAT

DOICEȘTI RAIONUL TÎRGOVIȘTE
REGIUNEA PLOIEȘTI
PRODUCE ȘI LIVREAZĂ

PE BAZĂ DE REPARAȚII :

- BETON CELULAR AUTOCLAVIZAT SORT 07 PENTRU ZIDĂRIE
- BETON CELULAR AUTOCLAVIZAT PENTRU IZOLAȚII

Fabrica de CONSERVE
„Avîntul”
ORADEA
STR. D. CANTEMIR NR. 26

Produce și livrează un bogat sortiment de:

CONSERVE DE LEGUME ȘI FRUCTE, CU UN CONȚINUT BOGAT DE VITAMINE ȘI PROTEINE, CARE VĂ SATISFACE EXIGENȚA

Cereți la toate magazinele de specialitate produsele fabricii de conserve „AVÎNTUL” din Oradea, fiind de calitate superioară

drept la țintă

RAID ÎN REGIUNEA OLTENIA

Scrisă
sau
spusă

Activitatea culturală care se organizează la căminul cultural din Coșoveni, unde eu, Mihai Ionescu, sint director, e de mai multe feluri, adică de două: scrisă sau spusă. Activitatea scrisă este aceea care se scrie în registrul de evidență. Eu însă n-am registru. Dar pot oricând să spun ce manifestare culturală am organizat — să zicem — în ziua echinocțiului de primăvară sau cu trei săptămîni mai tîrziu, la ora 20 și 15 minute. Am așadar o activitate spusă. Dar și activitatea spusă e de mai multe feluri.

Depinde de cine vine de la raion. Adică, pe ce linie. Dacă e de la comisia răspîndirii cunoștințelor cultural-științifice, imediat mă orientez și îi spun că s-a ținut o conferință despre eclipsă. Dar dacă tovarășul e de la secția cinematografică, ce-o să-l intereseze? Filmul. Și atunci le spun că se face prezentarea filmelor și că am organizat chiar și un concurs. Dacă e de la Consiliul U.C.F.S.? Îi spun tovarășului că am organizat trei meciuri de volei, două simultane de șah, 400 m garduri, sărituri în aer...

V-ați lămurit, sper, că activitatea spusă e și ea de mai multe feluri.

Asta e metoda mea. Ei, chiar a mea nu e. Am învățat-o și eu de la raion. Cum? Mi s-a spus (chiar și telefonic) că în ziua de 23 iulie, de exemplu, sosește la Coșoveni tarafalul casei raionale de cultură? Mi s-a spus. A venit? Nu. Mi s-a spus că o să vină (acum de-adevăratelea o să vină) în ziua de 3 septembrie? Mi s-a spus. A venit? Nu. Păi, vedeți?

IN PUNCTELE... ESENȚIALE

Colectivul de creație al brigăzii artistice de agitație din Bucinișu, s-a întrunit.

— Propun să începem prin căutarea unui titlu pentru programul de brigadă, spuse responsabilul colectivului.

Toți au fost de acord.

— Să auzim propunerile.

— Ar fi bine să-i zicem : „Cîntă Bucinișu”.

— Nu sint de aceeași părere cu tovarășul. De ce „cîntă” cînd în program se și vorbește? Și apoi de ce Bucinișu? Toți știu că acesta-i numele comunei noastre. Ne trebuie un titlu care să exprime generalul prin particular.

— Just! Și propun „În sat la noi”.

— Titlul ăsta a mai fost. Ne trebuie ceva original.

— Am găsit un titlu original : „La noi în sat”.

— Ei da, ăsta-i cu totul altceva! Deci rămîne așa.

— Eu așa avea o mică obiecție. Ar trebui să se vadă încă din titlu că acest program e cu totul și cu totul nou, că este actual. De aceea să adăugăm cuvîntul — azi, adică : „Azi la noi în sat”.

— Minunat! Ce a fost greu s-a rezolvat. Acum să trecem la munca de creație. Are cuvîntul tovarășul contabil.

— Se știe că nu este ușor să crezi un text de brigadă. Eu însă, m-am străduit. Și iată cum va arăta noul text. În loc de cifra 50 care exprima numărul de case construite acum un an, să punem cifra 70 căci este actuală și fără îndoială că trebuie să ținem seama de modificările petrecute în viața satului. De asemenea, din dorința de a fi mereu în miezul problemelor, vom mai opera și alte schimbări care să innoiască vechiul text. În loc

de patru grajduri, cooperativa are azi șase. Astfel, programul va fi bun.

— Sigur! că doar îl prezentăm de trei ani pe scena căminului cultural, cu același succes.

— Ei bine, dar pentru ca să nu se spună că schimbăm doar cifrele, eu zic să mai facem și o altă transformare radicală. Știi fragmentul acela : „Azi îi trimit un răvaș / lui Ionescu că-i fruntaș”. Să-l modificăm, pentru ca să se vadă că am creat un text

nou, și să spunem așa : „Azi îi trimit un răvaș / lui Popescu că-i fruntaș”. Vedeți? Nimeni nu va mai putea să afirme că seamănă cu textul de acum trei ani. S-au făcut schimbări esențiale...

Ascultîndu-i pe acești „creatori” de texte de brigadă, nenea Iancu ar fi spus : „Ori să se revizuiască, primesc! dar să nu se schimbe nimica; ori să nu se revizuiască, primesc! dar atunci să se schimbe pe ici, pe colo, și să se numească în punctele... esențiale”.

Proces verbal...

...încheiat în ședința comitetului executiv al sfatului popular Tesluiu, raionul Caracal, cu ocazia analizei activității culturale din comuna noastră.

Toți membrii comitetului executiv sint prezenți. Sint și invitați. Se așteaptă sosirea tovarășului director al căminului cultural, care va prezenta o scurtă informare.

Tovarășul director întîrzie.

În sfîrșit, sosește, dar nu tovarășul director în persoană. A trimis și de data aceasta pe înlocuitorul său, un magnetofon portativ, cu șase baterii a câte 3,50 lei bucata. Așa a procedat și la ședința de acum trei luni și la cea de acum un an. Ideea i-a venit așa, deodată, tot într-o ședință de comitet executiv, cînd la discuții cineva a zis — transcriu din procesul verbal încheiat atunci : „În informarea prezentată de către tovarășul director al căminului cultural se ridică aceleași probleme, mereu aceleași probleme — trebuie să îmbunătățim activitatea culturală, să atragem tinerii, să activizăm formațiile artistice... Informarea parcă ar fi o placă de patefon”.

Neavînd placa, dar avînd mereu aceleași probleme de ridicat în ședințele de comitet executiv, directorul și-a cumpărat un magnetofon, și-a înregistrat informarea care este aceeași de acum trei luni și de acum un an.

Se dă... cuvîntul. Vorbește... magnetofonul. Tovarășii prezenți aici nu ascultă; toată lumea cunoaște informarea.

Drept pentru care încheie prezentul...

— Stați! (a intrat tocmai acum, în plină desfășurare a ședinței, directorul căminului cultural în persoană). Stați, — zice — greșeală!

— Ce greșeală?

— V-am trimis rola pe care e înregistrată o poezie recitată de o elevă la serbarea școlară. Rola bună — uitați-o! — aceasta e. S-o ascultăm și apoi mi-o iau înapoi. O să-mi trebuiască și la ședința viitoare.

ULTIMUL BAL

Doi tineri stau de vorbă.

— Din ce comună ești?

— Din Sălcuța.

— Ești însurat?

— Sigur. De cinci ani.

— Unde ai cunoscut-o pe nevasta ta?

— La ultimul bal care s-a ținut la căminul cultural.

— De atunci nu s-a mai dat nici un bal?

— Nu.

— Dar tineretul din comuna voastră cum se distrează?

— Ne ducem în satul vecin.

Vorba poetului : „Trec anii, trec lunile-n goană / Și-n zbor săptă-

minile trec. / La cămin nu-i nici o persoană, / De-aceia în alt sat eu plec.”

Directorul căminului de acolo organizează și hore și baluri.

— În planul căminului vostru nu sint prevăzute „Joi ale tineretului”?

— Ba da. Sint prevăzute, dar nu se țin.

— Și ce faceți?

— Îl trimitem pe directorul căminului în schimb de experiență la un azil de bătrîni. Acolo cu siguranță că se organizează manifestări culturale mai tinerești decît la noi.

Pagină redactată de
Nica OCTAVIAN și Andrei CROITORU
Desene de Nic. NICOLAESCU